

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **L. B.**, narozen X,
bytem M. n. 1, R.,
toho času V. P-B., K. 202, P.,
proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 19. 3. 2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1. Žalovaná rozhodnutím č. j. X ze dne 12. 12. 2019 zamítla žádost žalobce o invalidní důchod. Jakkoli shledala žalobce invalidním, nezískal ke dni vzniku invalidity potřebnou dobu pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod.
- 2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, v nichž tvrdil, že od 29. 7. 2009 do 28. 7. 2019 byl plátcem jeho pojištění stát, a to z důvodu výkonu trestu odnětí svobody. Částečný důchod byl žalobci přiznán již 6. 9. 2007 po prvním infarktu myokardu, po němž se stal ve věznici pracovně nezařaditelný. Následovaly další infarkty myokardu, po

nichž žalobce musel podstoupit operaci srdce. Poněvadž zdravotní pojištění za žalobce platil stát, nemohl mu na něm vzniknout dluh, a proto mu ani nelze nepřiznat invalidní důchod.

3. Naříkaným rozhodnutím žalovaná tyto námitky zamítla a své předchozí rozhodnutí potvrdila. Datum vzniku invalidity lékař žalované určil shodně s lékařem okresní správy sociálního zabezpečení na 13. 5. 2014. V té době žalobci chybělo potřebné pojištění v délce 5 let za posledních 10 let, případně 10 let pojištění za posledních 20 let podle § 40 odst. 1 písm. f) a § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění. Jakožto osoba ve výkonu trestu by se žalobce účastnil pojištění, pokud by byl zařazen do práce ve smyslu § 5 odst. 1 písm. l) téhož zákona. Doba účasti na zdravotním pojištění, které za žalobce hradil stát, nemohla nahradit dobu účasti na důchodovém pojištění.
4. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou, v níž z velké části zopakoval námitky z přezkoumávaného správního řízení. Nově dodal, že před zhoršením zdravotního stavu pracoval ve věznici coby brusič skla a mezi zdravotní komplikace mu přibýly cukrovka a porucha sluchu, což jen prohloubilo jeho pracovní nezařaditelnost.
5. Žalovaná k žalobě uvedla, že žalobce jen opakuje své námitky ze správního řízení. Odkázala tak na jejich vypořádání v napadeném rozhodnutí a rozhodnutí jemu předcházejícímu.
6. Žaloba není důvodná.
7. Jedinou otázkou rozhodnou pro posouzení věci bylo, zda žalobce splnil potřebnou dobu pojištění pro nárok na invalidní důchod, přesněji zda ji splnil tím, že za něj stát hradil nemocenské pojištění v době, kdy byl žalobce ve výkonu trestu odnětí svobody.
8. Žalovaná správně odkázala na § 5 odst. 1 písm. l) zákona o důchodovém pojištění, podle něhož jsou pojištění (při splnění dalších podmínek) účastny osoby ve výkonu trestu odnětí svobody *zařazené do práce*. Podle § 8 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění jsou mimo jiné i *osoby ve výkonu trestu odnětí svobody zařazené do práce* účastny pojištění podle tohoto zákona, pokud jsou účastny nemocenského pojištění podle zvláštního právního předpisu (zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění).
9. Účastnit se důchodového pojištění tedy žalobce mohl, *pokud by byl ve výkonu trestu zařazen do práce*. Ze správního spisu k tomu plyne, že po dobu výkonu trestu odnětí svobody byl zařazen do práce od 25. 2. 2004 do 31. 5. 2004. Od 1. 6. 2004 nebyl pracovně zařazen. Nezáskal tedy potřebnou dobu pojištění, neboť za posledních 10 let před vznikem invalidity získal jen 18 dnů doby pojištění namísto potřebných 5 let. Za posledních 20 let před vznikem invalidity získal jen 8 let a 34 dnů pojištění, namísto potřebných 10 let [§ 40 odst. 1 písm. f) a odst. 2 zákona o důchodovém pojištění]. Ke stejnému závěru ostatně žalovaná došla již ve svém rozhodnutí č. j. X ze dne 23. 6. 2014., od té doby se nic nezměnilo.
10. Jakkoliv žalobci může připadat nespravedlivé, že bez zařazení do práce ve výkonu trestu odnětí svobody nezískává dobu pojištění, ze zákona jasně plyne, že důchodový systém je především systém pojistný, tj. postavený na placení pojistného. Jestliže žalobce nemá zásluhu v podobě placení pojistného, je odpovídajícím následkem (byť i subjektivně tvrdým), že se tohoto systému neúčastní a nevznikl mu nárok na invalidní důchod (srov. rozsudky NSS č. j. 6 Ads 178/2019-28 ze dne 5. 12. 2019, č. 3964/2020 Sb. NSS, a č. j. 6 Ads 58/2007-266 dne 21. 2. 2008).

11. Rozhodnutí žalované je tedy v souladu se zákonem. Jediné řešení pro žalobce tak představuje to, že žalované prokáže, že získal i jiné doby pojištění, o kterých žalovaná neví (nejspíš v době od 13. 5. 1994 do nástupu do výkonu trestu). **Popřípadě se může informovat na okresní správě sociálního zabezpečení, zda a za jakých podmínek může doplatit dobrovolné pojistné za chybějící dobu pojištění.** Na to jej žalovaná ostatně také již upozornila.
12. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního („s. ř. s.“). Procesně úspěšná žalovaná ani procesně neúspěšný žalobce nemají právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 31. července 2020

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce